

Warszawa, dnia 11 grudnia 2006 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

**Opinia prawna o uchwalonej przez Sejm w dniu 7 grudnia 2006 r.
ustawie o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

I. Cel i przedmiot ustawy

Uchwalona przez Sejm w dniu 7 grudnia 2006 r. ustawa o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw, określana dalej jako "ustawa", stanowi akt prawny, wobec którego Rada Ministrów zadeklarowała, iż ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Co do zasady ustawa zmierza z jednej strony do transpozycji dyrektywy 2004/22/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz.Urz. UE L 135 z 30.04.2004; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 149), z drugiej zaś – do wprowadzenia innych zmian merytorycznych w przepisach ustawy o systemie oceny zgodności oraz odrębnych ustaw regulujących tę problematykę na tle dotychczasowej praktyki ich stosowania.

II. Uwagi szczegółowe

Z uwagi na fakt, iż ustawa została przedstawiona do zaopiniowania w dniu poprzedzającym jej rozpatrzenie przez właściwą komisję senacką, zgłoszone do niej uwagi zostały zaprezentowane w sposób syntetyczny. Zawiera ona błędy natury legislacyjnej, które należy podzielić na **trzy zasadnicze grupy**.

1. Pierwszą grupę stanowią uchybienia w zakresie:

- 1) **definiowania pojęć statuowanych w ustawie** – sformułowana w art. 5 pkt 5 ustawy o systemie oceny zgodności, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, definicja upoważnionego przedstawiciela *de facto* nie precyzuje tego pojęcia, a co za tym idzie wymaga stosownego sprecyzowania;

- 2) **powoływania przepisów stanowiących podstawę prawną do wydania stosownych rozporządzeń** – dotyczy to art. 6 ust. 1, art. 7a i art. 8 ust. 1-4 ustawy o systemie oceny zgodności, w brzmieniu nadanym odpowiednio przez art. 1 pkt 5-7 ustawy;
- 3) **ograniczenia w art. 41c ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 25 ustawy, stosowania przepisów Kodeksu cywilnego o rękojmi jedynie do wad fizycznych** – warto przy tym zauważyć, iż aktualnie obowiązujący przepis art. 41c ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności zawiera odesłanie również do przepisów Kodeksu cywilnego o rękojmi za wady prawne;
- 4) **formułowania wytycznych dotyczących treści rozporządzeń** – w związku z tym, iż wytyczne powinny być sformułowane w sposób wyczerpujący w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia, zasadne byłoby skreślenie wyrazów "w szczególności" w art. 43a ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 27 ustawy, a także w art. 9 pkt 4 ustawy – Prawo o miarach, w brzmieniu nadanym przez art. 6 pkt 5 ustawy; ponadto należy zauważyć, że nie stanowi wytycznych odesłanie do odpowiednich przepisów prawa Wspólnot Europejskich, jak to uczyniono w powołanym wyżej art. 43a ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności – obowiązek zapewnienia zgodności przepisów polskiego prawa z prawem europejskim ma bowiem swoje źródło w zobowiązaniach wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej we Wspólnotach Europejskich.

2. Drugą grupę stanowią błędy zawarte w przepisach art. 9 i art. 13 pkt 2 ustawy zmierzających do zachowania w mocy do dnia 31 grudnia 2007 r. przepisów wykonawczych, których moc została już zachowana na okres do 30 miesięcy na podstawie art. 5 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo o miarach (Dz.U. Nr 141, poz. 1493). Taka technika legislacyjna jest sprzeczna z niekwestionowaną dyrektywą techniki prawodawczej wyrażoną w § 33 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. Nr 100, poz. 908), w myśl której zachowanie w mocy aktu wykonawczego może mieć miejsce tylko raz. Na marginesie należy zauważyć, iż nawet w przypadku podzielenia przez Senat poglądu ustawodawcy sejmowego co do konieczności innego postępowania w tym zakresie dokonanie stosownych zmian zmierzających do zachowania w mocy przepisów wykonawczych:

- 1) nie wymaga uchylecia art. 5 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo o miarach, jak to uczynił art. 9 opiniowanej ustawy – jest to legislacyjnie wadliwe, a merytorycznie zbędne;
- 2) powinno zmierzać z jednej strony do takiego przeredagowania art. 13 pkt 2 ustawy, aby dotyczył jedynie tych przepisów wykonawczych, których zachowanie w mocy związane jest z przedmiotem opiniowanej ustawy, z drugiej zaś do dodania pkt 3 w art. 13, który dotyczyłby przepisów wykonawczych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 5 lipca 2004 r.

3. Trzecią grupę stanowią błędy polegające na niekonstytucyjności przepisów art. 11 ustawy. Zgodnie z art. 11 ust. 1 decyzje zatwierdzenia typu dotyczące przyrządów pomiarowych podlegających od dnia 30 października 2006 r. ocenie zgodności wydane przed tym dniem na podstawie ustawy – Prawo o miarach uznaje się za ważne do dnia upływu okresów ich ważności. Z kolei w myśl ustępu 2 tego artykułu przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 1, podlegają legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej, na zasadach określonych w ustawie – Prawo o miarach, przy czym mogą być one zgłaszane do legalizacji pierwotnej do dnia upływu okresów ważności tych decyzji i powinny spełniać wymagania obowiązujące przed dniem 30 października 2006 r. Określone w tych przepisach daty wiążą się – jak należy sądzić – z art. 23 dyrektywy 2004/22/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych, który stanowi, co następuje: "Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 2, Państwa Członkowskie zezwalają, w zakresie zadań pomiarowych, które są wykonywane przy użyciu przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej, na wprowadzanie na rynek i do użytkowania przyrządów spełniających prawo obowiązujące przed dniem 30 października 2006 r., aż do upływu ważności zatwierdzeń typów tych przyrządów pomiarowych, lub w przypadku bezterminowego zatwierdzenia typu, przez okres co najwyżej dziesięciu lat od dnia 30 października 2006 r.". Tak sformułowany termin wiąże się z art. 24 ust. 1 dyrektywy, który statuuje obowiązek jej wykonania "przed dniem 30 kwietnia 2006 r.", przy czym Rada Ministrów wniosła stosowny projekt ustawy w dniu 25 sierpnia 2006 r. – obowiązek transpozycji nie został więc w tym zakresie wykonany. Mając więc na uwadze, że ustawa ma wejść w życie z dniem 7 stycznia 2007 r., niezbędna jest modyfikacja treści przepisów art. 11. Należy bowiem z całą mocą podkreślić, iż **uregulowanie art. 11 w brzmieniu uchwalonym przez Sejm narusza zasadę niedziałania prawa wstecz (*lex retro non agit*)** wynikającą ze sformułowanej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

zasady demokratycznego państwa prawnego. Należy również dodać, że określona w tych przepisach data 30 października 2006 r. nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistości, skoro odpowiednie unormowania w tym zakresie wejdą w życie dopiero 7 stycznia 2007 r.

III. Propozycje poprawek

W związku z powyższymi uwagami należy postulować wprowadzenie do tekstu ustawy następujących poprawek:

- 1) w art. 1 w pkt 4 w lit. b, w pkt 5 po wyrazach "Europejskim Obszarze Gospodarczym" dodaje się wyrazy ", upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu";
- 2) w art. 1:
 - a) w pkt 5, w ust. 1 w pkt 1,
 - b) w pkt 7, w art. 8 w ust. 1-4– wyrazy "art. 9" zastępuje się wyrazami "art. 9 ust. 1";
- 3) w art. 1:
 - a) w pkt 5, w ust. 1 w pkt 2,
 - b) w pkt 6, w art. 7a– wyrazy "art. 10" zastępuje się wyrazami "art. 10 ust. 1";
- 4) w art. 1 w pkt 25, w art. 41c w ust. 4 wyrazy "za wady fizyczne" zastępuje się wyrazami "za wady";
- 5) w art. 1 w pkt 27, w art. 43a w ust. 4 w zdaniu końcowym skreśla się wyrazy "w szczególności";
- 6) w art. 1 w pkt 27, w art. 43a w ust. 4 w zdaniu końcowym skreśla się wyrazy ", oraz biorąc pod uwagę przepisy Wspólnot Europejskich obowiązujące w tym zakresie";
- 7) w art. 6 w pkt 5, w pkt 4 skreśla się wyrazy "w szczególności";

8) skreśla się art. 9;

9) w art. 11 wyrazy "30 października 2006 r." zastępuje się wyrazami "7 stycznia 2007 r.";

10) w art. 13 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) art. 8 ust. 6 i art. 9a ustawy, o której mowa w art. 6."

opracował Piotr Magda